

گاهی روح انسان ماورای ابزارها با خدا مرتبط می‌شود و مستقیماً از فیض خاصی برخوردار می‌گردد.

شماره پرسش: ۲۵۶۳۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۹/۲ ۰۲:۴۰:۳۷

متن پرسش

با اهداء سلام محضر استاد: ۱. قدرت خداوند متعال تابع اسباب است یا نه؟ چون امام معصوم می‌فرماید: ابی‌الله ان یجری الامور الا باسبابها، اساتید هم می‌گویند نظام خلقت اسبابی است. آیا حیثه قدرت خدا محدود در اسباب هست؟ در حالی که خدا فرموده «اذا قضی امرنا یقول له کن فیکون» ۲. آیا قدرت خداوند به جایی که اسباب هم فراهم نباشد تعلق می‌گیرد؟ ۳. در قرآن وقتی حضرت ابراهیم درخواست اطمینان کرد با این که پیامبر اولوالعزم بودند «اذ قال ابراهیم رب ارنی کیف تحیی الموتی» خدا درخواست او را اجابت کرد ولی بنده خداوند متعال که نه پیامبر اولوالعزم هست نه علم دارد با این وجود خدا اجابت نمی‌کند آیا نمی‌توان همینطور که حضرت ابراهیم درخواست اطمینان قلبی کرد با این که پیامبر بود، ما هم درخواست اطمینان قلبی کنیم؟ ۴. حضرت امیر می‌فرمایند: کن لما لاترجو ارجی منک لما ترجو، چرا این جمله تو زندگی برایم محسوس نیست، در مورد ابتلا به بلا و مریضی صعب‌العلاج که اسباب ناتوان اند، یک ذره امید هم وجود ندارد پس چرا طبق این فرمایش فرجی از مرض نیست؟ استاد ببخشید طولانی شد، بلای سختی مبتلا شده ام نمیدونم آیا امید وجود دارد یا نه و آیا قدرت خدا فقط در جایی است که اسباب فراهم باشد یا نه؟ بنده را از این حیران و سرگرانی نجات دهید و در حق این فقیر دعا بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. همچنان که مرحوم شهید مطهری در کتاب «عدل الهی» می‌فرمایند این‌جا نقص از معلول و مخلوق است که برای به‌وجود آمدنش محدود به ابزار خاصی است. ولی گاهی روح انسان ماورای ابزارها با خدا مرتبط می‌شود و مستقیماً از فیض خاصی برخوردار می‌گردد. ۳. هرکس که آمادگی اطمینان قلبی پیدا کند خداوند آن اطمینان را به او می‌دهد. ۴. چرا نباید در همه‌ی امور به خدا امید داشت و به تقدیرات او راضی بود؟ موفق باشید